

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 czerwca 2016 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku IV Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący **SSR Agnieszka Kubica**

Protokolant **Katarzyna Acela**

po rozpoznaniu w dniu 01 czerwca 2016 r. w Gdańsku sprawy

z powództwa małol. A. T. zast. przez matkę A. R. (1)

przeciwko R. T.

o podwyższenie alimentów

I. oddala powództwo

II. odstępuje od obciążania stron kosztami sądowymi

UZASADNIENIE

W dniu 16 października 2015 roku małoletnia powódka A. T. reprezentowana przez matkę A. R. (1) wniosła pozew o podwyższenie alimentów zasądzonych od pozwanego R. T. wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 23 października 2012 roku w sprawie IV RC 590/11 w wysokości po 500 zł miesięcznie do kwoty po 1.100 zł miesięcznie, poczynając od dnia 10 listopada 2015 roku, wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminu płatności którejkolwiek z rat.

W uzasadnieniu wskazano, że od wydania wyroku przez Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku w dniu 23 października 2012 roku nastąpiła istotna zmiana w zakresie usprawiedliwionych potrzeb małoletniej powódki oraz wysokości kosztów jej utrzymania. Nadto poprawiła się sytuacja materialna pozwanego, zaś sytuacja materialna i osobista matki małoletniej uległa istotnemu pogorszeniu. Od chwili zasądzenia alimentów w wyżej wskazanej kwocie minęły 3 lata, w życiu powódki zaszło wiele zmian związanych przede wszystkim z rozpoczęciem nauki w szkole. Powódka przez rok uczęszczała do szkoły w Niemczech. W celu kontynuowania nauki języka pobiera dodatkowe lekcje. Konieczne było także wyremontowanie pokoju powódki i zakup mebli. Pozwany nie chce uczestniczyć w utrzymaniu córki w większym stopniu. Z informacji, jakie posiada matka powódki wynika, że dochody pozwanego wzrosły, co związane jest ze zmianą pracy. Pozwany posiada wykształcenie wyższe z zakresu informatyki, osiąga miesięczny dochód w wysokości co najmniej 4.500 zł brutto. Nie bez znaczenia jest fakt, że osobą zatrudniającą go jest jego teść.

W kosztorysie dołączonym do pozwu matka małoletniej wskazała, że miesięczne koszty utrzymania A. T. wynoszą 2.143,40 zł, składają się na nie: żywienia – 450 zł, środki higieny i chemia – 155 zł, ubrania 183,50 zł, wyprawka szkolna – 43,75 zł, rada rodziców – 10 zł, ubezpieczenie 2,70 zł, książki do religii i niemieckiego – 25,45 zł, opłaty związane z mieszkaniem – 300 zł, sprzęt sportowy i elektroniczny – 240 zł, meble – 69 zł, wyjścia do kina, gazety, zabawki – 100 zł, prywatne lekcje j. angielskiego – 90 zł, prywatne lekcje j. niemieckiego – 300 zł, bilet miesięczny – 49 zł, Internet – 20 zł, leki, witaminy, dentysta – 105 zł.

Postanowieniem z dnia 22 października 2015 roku Sąd skierował niniejszą sprawę do mediacji. Strony nie doszły jednak do porozumienia.

Vide: postanowienie – k. 16; protokół z mediacji – k. 20

W dniu 8 lutego 2016 roku pozwany złożył odpowiedź na pozew, w której wniósł o oddalenie powództwa w całości.

W uzasadnieniu wskazał, że zarabia średnio 3.150 zł miesięcznie - poza końcówką 2015 roku, kiedy to z uwagi na ilość zleceń i zwiększoną liczbę godzin w pracy uzyskiwał wynagrodzenie w wysokości 3.800 zł. Pozwany kupił mieszkanie w kredycie hipotecznym, z ratą ok. 1.000 zł miesięcznie. Pozwany zawarł związek małżeński, spodziewa się dziecka. A. R. (1) zamieszkuje wraz z mężem w Niemczech, gdzie pracuje. Pozwany podważył koszty utrzymania małoletniej związane z wyżywieniem, kosztami utrzymania domu, radą rodziców (gdyż pozwany sam uregulował należności z tego tytułu na drugiej wywiadówce w szkole małoletniej), koszty wyposażenia pokoju dziecka, koszty zakupu rolek, roweru, tabletu (rolki i tablet pozwany zakupił samodzielnie), nauką języka angielskiego i niemieckiego. Małoletnia zaczęła regularnie przyjeżdżać do pozwanego, zostawała także u niego na noc. Pozwany wskazał, że małoletnia nie była odpowiednio przygotowana do noclegów poza domem, nie posiadała odzieży na zmianę czy szczoteczki do zębów. Pozwany musiał zaopatrzyć ją w szereg rzeczy takich jak środki higieniczne, bielizna, ubrania, buty, akcesoria. Ponadto wyposażył on pokój dla małoletniej, dokonał zakupu telewizora i laptopa oraz tabletu dla małoletniej. Pozwany podał, iż w innej toczącej się pomiędzy stronami sprawie o wydanie paszportu i zgodę na wyjazd małoletniej A. R. (1) wskazała, iż jest w stanie opłacać wszystkie wizyty pozwanego w Niemczech – przelotu, mieszkania.

Vide: odpowiedź na pozew – k. 31-39

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wyrokiem z dnia 23 października 2012 roku w sprawie IV RC 590/11 Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku podwyższył alimenty od pozwanego R. T. na rzecz małoletniej A. T. ustalone ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym Gdańsk-Południe w Gdańsku w dniu 23 marca 2010 roku w sprawie IV RC 728/09 z kwoty po 300 zł miesięcznie do kwoty po 500 zł miesięcznie.

W tym czasie orzekania małoletnia powódka miała 4,5 roku, uczęszczała do przedszkola, za które opłaty wynosiły około 400-450 zł miesięcznie, korzystała z dodatkowych zajęć, które wliczone były w cenę przedszkola oraz z zajęć logopedycznych. Poza przedszkolem matka małoletniej ponosiła koszty związane z wyżywieniem małoletniej, środkami czystości, zakupem ubrań. Koszty utrzymania mieszkania w części przypadającej na małoletnią wynosiły 300 zł. Małoletnia wymagała przyjmowania lekarstw, specjalnych syropów antyalergicznym, sprayów do nosa, produktów do inhalacji. Matka małoletniej wykupiła wówczas pakiet usług medycznych w (...) Serwisie Medycznym S.A. Koszty utrzymania powódki wynosiły wówczas ok. 1000 zł.

A. R. (1) w dniu 9 września 2011 roku wyszła za mąż. Jej mąż jest obywatelem Niemiec i tam na stałe zamieszkiwał. Pracował wówczas jako wykwalifikowany pielęgniarz i zarabiał ok. 1.700-1.800 EUR miesięcznie. Co jakiś czas przyjeżdżał do Polski. Matka małoletniej nie pracowała, zarejestrowana była w urzędzie pracy jako osoba bezrobotna. Wcześniej zatrudniona była jako sprzątaczką i osiągała wówczas dochód na poziomie 600 - 900 zł miesięcznie.

Pozwany R. T. mieszkał wówczas w wynajmowanym pokoju. Ponościł koszty z tym związane w wysokości 700 zł miesięcznie. Nie posiadał żadnych oszczędności. Od 1 października 2012 roku pracował jako młodszy asystent projektanta na umowę o pracę na okres próbny (3 miesiące). Zarabiał ok. 3.500 zł brutto miesięcznie. Wcześniej pracował jako specjalista ds. serwisu (...), osiągał wynagrodzenie w wysokości 2.100-2.300 zł netto miesięcznie.

/dowód: wyrok z uzasadnieniem – k. 284-241 v. akta Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku IV RC 590/11/

W tutejszym Sądzie toczy się postępowanie z wniosku A. R. (1) o ustalenie miejsca pobytu małoletniej A. T. oraz z wniosku R. T. o ustalenie miejsca pobytu małoletniej A. T. – sygn. akt IV Nsm 1075/13. W dniu 17 lipca 2015 roku Sąd

udzielił zabezpieczenia poprzez ustalenie na czas trwania postępowania miejsca pobytu małoletniej A. T. przy matce A. R. (1) w G..

/dowód: okoliczność znana Sądowi z urzędu – wydruk postanowienia – k. 23/

Małoletnia A. T. ma obecnie 8 lat, uczęszcza do II klasy szkoły podstawowej. Małoletnia od ok. roku przebywa w Polsce wraz z babcią macierzystą i okresowo z matką. Wcześniej przez ok. rok powódka przebywała w Niemczech, jednakże sąd niemiecki nakazał powrót dziecka do Polski. Pozwany nie wyraża zgody na wyjazd małoletniej do Niemiec. W tym przedmiocie toczy się w tut. Sądzie postępowanie z wniosku A. R. (1) – sygn. IVNsm 860/15.

W skład kosztów utrzymania A. T. wchodzi proporcjonalna część kosztów utrzymania mieszkania – dzielona z babcią macierzystą, z którą zamieszkuje: udział małoletniej wynosi ok. 300 zł. Ponadto w skład kosztów utrzymania małoletniej wchodzi koszty związane z wyżywieniem ok. 350 zł miesięcznie, środkami czystości ok. 100 zł miesięcznie, rozrywkami ok. 50 zł miesięcznie, zakupem odzieży i obuwia ok. 100 zł miesięcznie. Na leczenie zębów jednorazowo wydano 150 zł. Podręczniki w bieżącym roku szkolnym dla dziecka były bezpłatne, konieczny był jedynie zakup książki do religii i angielskiego oraz tzw. wyprawka, co łącznie kosztowało matkę powódki ok. 200 zł. Powódka chodzi do świetlicy szkolnej, co kosztuje 70 zł rocznie. Matka powódki opłaca składki klasowe – 10 zł miesięcznie, wyjścia szkolne i inne tego typu wydatki. Komitet rodzicielski opłacił pozwaną. Powódka ma prywatne lekcje j. angielskiego, co kosztuje 60 zł miesięcznie. Innych zajęć dodatkowych powódka nie ma, w szczególności nie uczęszcza na prywatne lekcje j. niemieckiego. Małoletnia ma rower używany, kupiony rok temu za 150 zł. Łączny koszt utrzymania małoletniej wynosi ok. 1.200 zł miesięcznie.

/dowód: częściowo kosztorys – k. 4; faktura – k. 10-11, informacja ze wspólnoty mieszkaniowej – k. 12-14; zeznania A. R. (1) – k. 90-91/

A. R. (1) ma 25 lat. Zamieszkuje wraz z obecnym mężem oraz dzieckiem pochodzącym z ich związku w Niemczech, w domu należącym do jej teściów. Mniej więcej co dwa tygodnie matka małoletniej przyjeżdża do Polski w celu sprawowania pieczy nad powódką, która na co dzień jest pod opieką babci.

A. R. (1) zatrudniona jest w (...) zarabia średnio około 450 EUR miesięcznie, przy czym pracuje w niepełnym czasie pracy. Mąż A. R. (1) jest pielęgniarzem, w maju 2016 roku otrzymał awans.

Na skutek zawarcia związku małżeńskiego z obywatelem Niemiec i zamieszkania na terenie Niemiec matka małoletniej uzyskała prawo do świadczeń rodzinnych na dzieci. Świadczenie rodzinne przypadające na jedno dziecko wynosi 190 EUR.

/dowód: zaświadczenie o zarobkach – k. 88; wydruk informacji o wysokości zasiłków rodzinnych – k. 87; zeznania A. R. (1) – k. 90-91;/

Pozwany R. T. ma 32 lata. Zatrudniony jest w firmie (...) Sp. z o.o. na stanowisku asystenta projektanta i osiąga wynagrodzenie zasadnicze w wysokości 3.152 zł netto miesięcznie. W październiku, listopadzie oraz grudniu 2015 roku z powodu dużej ilości terminowych zleceń osiągnął on wyższe wynagrodzenie - w wysokości 4.952 zł za październik, 4.902 zł za listopad oraz 4.352 zł za grudzień 2015 roku. W kwietniu 2016 roku wynagrodzenie pozwanego wyniosło 3902 zł. Pozwany nie ma innych dochodów.

Pozwany pozostaje w związku małżeńskim. Żona pozwanego spodziewa się dziecka – planowany termin porodu to czerwiec 2016 roku, pozostaje obecnie na zwolnieniu lekarskim do czasu porodu.

Pozwany wraz z żoną zamieszkuje w mieszkaniu zakupionym na kredyt wzięty wspólnie z teściami pozwanego – udział pozwanego wynosi 50 %. Rata kredytu wynosi ok. 1.000 zł miesięcznie. W skład kosztów utrzymania pozwanego wchodzi część kosztów związanych z utrzymaniem mieszkania (dzielone wraz z żoną pozwanego), która wynosi: ok. 200 zł – czynsz i fundusz remontowy, ok. 35 zł telefon, telewizja – ok. 88 zł, energia – ok. 50 zł miesięcznie.

Pozwany posiada samochód marki C. (...), który otrzymał w spadku po ojcu. Współwłaścicielką samochodu jest matka pozwanego.

Żona pozwanego spłaca zaciągniętą na kwotę 1.832,24 zł pożyczkę dla osób fizycznych. Rata pożyczki wynosi 59 zł miesięcznie. Ponadto zarówno pozwany jak i jego żona posiadają karty kredytowe z których regularnie korzystają.

/dowód: zaświadczenie o dochodach – k. 43-44, 95; obliczenie zaliczki – wspólnota mieszkaniowa – k. 45-48; faktura – k. 50-51, 54, 59-65; załącznik do umowy kredytowej – k. 52; wyciąg z rachunku karty kredytowej – k. 49,53,55;; zeznania R. T. – k. 91-92/

Pozwany utrzymuje regularne kontakty z małoletnią powódką, zabiera ją do siebie ponosząc związane z tym wydatki.

/dowód: okoliczność bezsporna/

Sąd zważył, co następuje:

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie zgromadzonego w toku postępowania materiału dowodowego, przede wszystkim na przesłuchaniu stron i złożonych do akt dokumentach.

W tym miejscu należy zaznaczyć, że materiał dowodowy obejmujący dowody obiektywne w postaci dokumentów został uznany za wiarygodny w zakresie tych dokumentów, które zostały wymienione w części uzasadnienia obejmującej ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd. Albowiem dokumenty te pozostawały wzajemnie spójne, zgodne z doświadczeniem życiowym, a przede wszystkim ich wiarygodności strona przeciwna nie kwestionowała.

Odnosząc się w pierwszej kolejności do przesłuchania pozwanego trzeba podkreślić, że zeznania te zostały, w ocenie Sądu, złożone starannie i wyczerpująco. Sąd dał im wiarę w przeważającej części, która została wymieniona także w części uzasadnienia obejmującej ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd. Ich treść została poparta dowodami obiektywnymi w postaci dokumentów, w tym m.in. zaświadczeniem pracodawcy pozwanego o wysokości jego zarobków. Co istotne – strona powodowa treści zeznań pozwanego nie podważała w żadnej części. Wobec powyższego Sąd rzeczony dowód uznał za wiarygodny i jako taki uczynił podstawą wydanego rozstrzygnięcia.

Z kolei dowodowi z przesłuchania przedstawicielki ustawowej powódki Sąd odmówił wiary w części. Sąd zauważył, że zeznania A. R. (2) zostały zakwestionowane przez pozwanego w znacznej części – w zakresie kosztów utrzymania małoletniej powódki, a w części zarzuty pozwanego w tym przedmiocie Sąd uznał za zasadne, o czym będzie mowa w dalszej części uzasadnienia.

Przed przystąpieniem do oceny merytorycznej powództwa należy poczynić kilka uwag o rozkładzie ciężaru dowodu w postępowaniu cywilnym.

Zasadę rozkładu ciężaru dowodu określa przepis art. 6 k.c., który stanowi, że ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. Oznacza to, że ten, kto, powołując się na przysługujące mu prawo, żąda czegoś od innej osoby, obowiązany jest udowodnić fakty (okoliczności faktyczne) uzasadniające to żądanie, zaś ten, kto odmawia uczynienia zadość żądaniu, a więc neguje uprawnienie żądającego, obowiązany jest udowodnić fakty wskazujące na to, że uprawnienie żądającemu nie przysługuje. Procesowym odzwierciedleniem tej zasady jest przepis art. 232 zd. 1 k.p.c., stosownie do którego strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne.

Zaprzeczenie dokonane przez stronę procesową powoduje, że istotne dla rozstrzygnięcia sprawy okoliczności stają się sporne i muszą być udowodnione. W razie ich nieudowodnienia sąd oceni je na niekorzyść strony, na której spoczywał ciężar dowodu, chyba że miał możliwość przekonać się o prawdziwości tych twierdzeń na innej podstawie (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 28 kwietnia 1975 roku w sprawie o sygn. akt III CRN 26/75, niepubl.).

Powyższe uwagi teoretyczne dotyczące rozkładu ciężaru dowodu w procesie cywilnym należy interpretować nadto przy uwzględnieniu przesłanek merytorycznych danego roszczenia, które w toku procesu podlegają ocenie. To z kolei uzasadnia zastrzeżenie, że w danym procesie obowiązek dowodowy spoczywający na stronie może nie zwalniać sądu w całości z powinności podejmowania czynności dowodowych z urzędu. Dotyczy to m. in. postępowania mającego za przedmiot roszczenie alimentacyjne – jak to jest w niniejszej sprawie. To zadanie sądu nie może jednak prowadzić do zwolnienia strony występującej z żądaniem ze spoczywającego na niej zadania wykazania zgłaszanych przez nią twierdzeń. Ciężar dowodowy zasadniczy nadal spoczywa bowiem na stronie, działania podejmowane przez sąd mają zakres niewielki i sprowadzać się mogą w głównej mierze do pozyskania danych urzędowych lub danych od osób trzecich, których uzyskanie przez stronę z uwagi na ograniczenia nałożone przepisami prawa nie będzie możliwe.

Podstawę prawną roszczenia małoletniej powódki stanowił przepis art. 138 k.r.o. Zgodnie ze wskazanym przepisem w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Rozstrzygnięcie o żądaniu pozwu wymagało więc zbadania, czy doszło do „zmiany stosunków”, o jakiej mowa w przywołanym przepisie. Zatem Sąd obowiązany był porównać stan istniejący w dacie uprawomocnienia się poprzedniego orzeczenia dotyczącego obowiązku alimentacyjnego ze stanem istniejącym w dacie orzekania w niniejszej sprawie.

Przesłankę „zmiany stosunków”, o której mowa w art. 138 k.r.o., należy interpretować przy uwzględnieniu art. 135 k.r.o., który wyznacza zakres obowiązku alimentacyjnego. Zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

Powództwo o zmianę wysokości alimentów przewidziane w art. 138 k.r.o. wchodzi w grę w razie zmiany stosunków, co należy rozumieć jako zmianę okoliczności istotnych z punktu widzenia ustawowych przesłanek obowiązku alimentacyjnego i jego zakresu. Nie każda jednak zmiana uzasadnia roszczenie o zmianę wysokości alimentów. Żądanie oparte o art. 138 k.r.o. może być skuteczne dopiero wówczas, gdy zostanie stwierdzone, że z uwagi na zmianę okoliczności tak zmienił się zakres usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego lub możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego, że niezbędne jest wyznaczenie nowego zakresu zobowiązania alimentacyjnego oraz że zmiana okoliczności jest istotna i trwała.

Powództwo małoletniej A. T. opierało się na twierdzeniu, że od daty poprzedniego ustalenia wysokości alimentów należnych jej od R. T. zarówno usprawiedliwione koszty utrzymania powódki jak i możliwości zarobkowe pozwanego wzrosły.

Od ustalenia renty alimentacyjnej w kwocie po 500 zł miesięcznie do daty wystąpienia z pozwem o podwyższenie alimentów minęły niespełna 4 lata.

W dacie ostatniego ustalenia obowiązku alimentacyjnego koszty utrzymania powódki zostały ustalone przez Sąd na kwotę ok. 1.000 zł miesięcznie. Matka powódki w dacie orzeczenia alimentów była osobą bezrobotną zarejestrowaną w powiatowym urzędzie pracy, mieszkała w Polsce. W ocenie Sądu sytuacja zarobkowa matki powódki od tamtej pory uległa znaczącej poprawie. Na skutek zawarcia związku małżeńskiego z obywatelem Niemiec i zamieszkania na terenie Niemiec uzyskała ona prawo do świadczeń rodzinnych na dzieci, przy czym poza małoletnią A. R. (3) ma jeszcze młodsze dziecko w wieku 2 lat. Świadczenie rodzinne przypadające na jedno dziecko wynosi 190 EUR. Są to środki, które częściowo winny być przeznaczane na zaspokajanie potrzeb powódki. Ponadto A. R. (1) rozpoczęła pracę na terenie Niemiec i osiąga tam zarobki – pracując w niepełnym wymiarze – w wysokości co najmniej 430 EUR netto miesięcznie. Stanowi to o znaczącej poprawie w jej sytuacji zarobkowej w porównaniu ze stanem aktualnym w 2012 roku. Okoliczność ta musi być brana pod uwagę przy ustalaniu alimentów należnych od pozwanego, jako że obowiązek alimentacyjny obciąża nie tylko pozwanego, ale i matkę powódki – stosownie do ich możliwości zarobkowych i przy uwzględnieniu zakresu osobistych starań rodzica o utrzymanie i wychowanie powódki - art. 135 § 2 k.r.o.).

Odnosnie usprawiedliwionych potrzeb małoletniej w ocenie Sądu nie można mówić o tak znaczącym wzroście kosztów utrzymania małoletniej, by uzasadnione było podwyższenie alimentów o ponad 100%, jak tego żądano w pozwie.

W dacie poprzedniego ustalenia wysokości alimentów, w 2012 roku, powódka uczęszczała do przedszkola, którego kosztów obecnie matka małoletniej nie ponosi. Z kolei powódka jest starsza i rozpoczęła naukę w szkole podstawowej. Można mówić o pewnym wzroście kosztów utrzymania małoletniej powódki, co jest efektem jej wzrostu, tego że uczęszcza do szkoły, pojawiają się dodatkowe wydatki z tym związane. Do usprawiedliwionych potrzeb powódki należy zaliczyć także jej udział w opłatach mieszkaniowych, koszty żywienia, odzieży i obuwia, środków higieny i czystości itp. Nie ulega wątpliwości także, że do usprawiedliwionych potrzeb powódki należy zaliczyć wydatki na prywatne lekcje j. angielskiego. Alimenty bowiem nie służą wyłącznie zaspokajaniu potrzeb egzystencjalnych dziecka, ale także mają zapewnić prawidłowy rozwój uprawnionego. Sąd wziął pod uwagę jednak wyłącznie wydatki na j. angielski. W toku procesu bowiem matka powódki przyznała, że dziecko nie uczęszcza na lekcje j. niemieckiego, który ro wydatek podnoszony był w pozwie i dołączonym do niego kosztorysie. Matka powódki wskazała, że na takie zajęcia dziecko nie ma czasu. W ocenie Sądu także inne wydatki wskazywane przez stronę powodową zostały zawyżone. A. R. (1) zeznała, że nie kupuje córce biletu miesięcznego, a taki wydatek wskazano w kosztorysie. 500 zł na miesięczne wyżywienie 8-letniego dziecka jest kwotą sprzeczną z zasadami doświadczenia życiowego, podobnie Sąd ocenił wydatki na odzież i obuwie. W ocenie Sądu przy uwzględnieniu przedstawionych przez strony dowodów i posiłkując się zasadami doświadczenia życiowego koszty utrzymania małoletniej kształtują się obecnie na poziomie rzędu 1.200 zł miesięcznie. W porównaniu do stanu aktualnego w 2012 roku potrzeby te wzrosły zatem o ok. 200 zł w skali miesiąca.

Odnosząc się zaś do sytuacji pozwanego wskazać należy na okoliczność, iż Sąd nie opiera się tylko na osiągniętych przez pozwanego dochodach, ale ocenia jego możliwości zarobkowe. W dacie poprzedniego orzekania o alimentach pozwany był już zatrudniony w tej samej firmie co obecnie, zarabiał ok. 3.500 zł miesięcznie. Jego zarobki kształtują się na podobnym poziomie. W przypadku występowania większej ilości zleceń pozwany w miesiącach październik-grudzień ub. roku i w kwietniu br. uzyskiwał wynagrodzenie sięgające prawie 4.000 zł netto. W ocenie Sądu pozwany należycie wykorzystuje swoje możliwości zarobkowe, pracuje bowiem w wyuczonym zawodzie. Jednakże wskazać należy, iż sytuacja życiowa pozwanego uległa zmianie. Pozostaje on obecnie w związku małżeńskim, spodziewa się dziecka. Ponadto wraz z teściami pozwany dokonał zakupu mieszkania – na kredyt hipoteczny, co z jednej strony poprawia jego sytuację majątkową (poprzednio pozwany nie był właścicielem nieruchomości), a z drugiej strony zwiększa jego wydatki na zaspokajanie potrzeb mieszkaniowych rodziny pozwanego. Wskazać także należy, iż pozwany regularnie widuje się z powódką, dokonuje także zakupów na rzecz powódki w postaci odzieży, środków czystości, a nawet elektroniki, co potwierdziła także matka powódki.

W świetle powyższego zebrany w sprawie materiał dowodowy nie uzasadnia uwzględnienia pozwu, gdyż udowodnione dochody pozwanego i jego możliwości zarobkowe nie uległy znaczącej zmianie, by miały stanowić o podwyższeniu alimentów. Co prawda nastąpił pewien wzrost usprawiedliwionych potrzeb powódki (o ok. 200 zł miesięcznie), jednak nie przekłada się on w okolicznościach niniejszej sprawy na choćby częściowe uwzględnienie powództwa. Zakres obowiązku alimentacyjnego zależy bowiem nie tylko od tych potrzeb, ale także od możliwości zarobkowych i majątkowych osób zobowiązanych. Obecna znaczna poprawa sytuacji majątkowej i zarobkowej matki powódki każe Sądowi stwierdzić, że wzrost usprawiedliwionych potrzeb dziecka znajduje pokrycie właśnie we wspomnianej korzystnej zmianie sytuacji zarobkowej matki powódki.

Na marginesie Sąd stwierdza, że matka powódki ponosi spore koszty związane z przyjazdami z Niemiec do(...) – do miejsca pobytu córki. Okoliczność ta jednak nie może mieć istotnego wpływu na ocenę możliwości zarobkowych A. R. (1). Fakt, że małoletnia A. R. (3) rok temu powróciła z Niemiec do Polski, jest bowiem konsekwencją działania A. R. (1). Powrót dziecka do Polski nakazał bowiem sąd niemiecki w oparciu o unormowania Konwencji haskiej dot. cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka, co jest okolicznością znaną Sądowi z urzędu.

Reasumując Sąd w punkcie I sentencji wyroku oddalił powództwo o podwyższenie alimentów jako niezasadne na podstawie art. 138 k.r.o. w zw. z art. 135 § 1 k.r.o. stosowanych a contrario.

W punkcie II orzeczono o kosztach sądowych na podstawie art. 108 § 1 k.p.c., art. 98 k.p.c. w zw. z art. 96 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych i odstąpiono od obciążania stron kosztami postępowania sądowego. Sąd miał na względzie zasadę odpowiedzialności za wynik procesu obowiązującą

przy rozstrzygnięciu w przedmiocie kosztów procesu, a także ustawowe zwolnienie strony powodowej od kosztów sądowych.

SSR Agnieszka Kubica